

שייקה עפרה פייקוב

שייקה, אבא שלך, סבא סנדר שלנו קרא לך שייקה. במחברות שלו מצאת שבצעירותו הוא כתב יצירות מוזיקליות והן מעידות שממנו ירשת את כישרון הכתיבה והמוסיקה. שנים רבות טרם קום המדינה, אבין היה מגויס כל כולו כפועל במקווה ישראל, שם נולדת. הוא חצב סלעים וסלל כבישים, בחקלאות ובכל אשר נדרש לקיום משפחתו הצעירה. הוא לא עסק במוזיקה כי הוא לא יכול היה לדמיין את עצמו עושה דבר אחר מעבר למשימות אלה עד קום המדינה ובכל השנים לאחר מכן.

אף שתמיד דאג לך מאד, אבא שלך הביט בך תמיד באהבה ובגאווה. הצניעות שלו ושל סבתא יפה בבית ובחוץ הייתה אחת התכונות שייחדו אותם ואצלך הפכה לטבע. לא הפסקת להודות ליפה שהייתה עבורך המלאך הגואל ותרמה לעיצוב אישיותך וחוסןך ביחד עם אבא שלך. בעולם שבו בחרת ליצור, המציאות לא תמיד הייתה פשוטה, היו בה מתחים ומאבקים שהיו זרים לך. הצלחת לשמור על עצמך, עמדת על דעתך המקצועית ולעיתים נפגעת מכן. נמנעת מלהיחשף עד כדי כך שהציבור לא ידע איך אתה נראה, זמן רב אחרי ששירך פורסמו, כי גם לא ששת להצטלם. בכל כך הרבה פסטיבלים בארץ ובחו"ל שירך זכו במקומות הראשונים ואתה בהתנהגותך לא עשית מזה סיפור. ביקורך באשדות זיכו אותנו בזכות לשמוע ראשונים יצירות חדשות שכתבת, החדר של סנדר ויפה הפך לאולפן הקלטות קטן ואסור היה להפריע בזמן השמעת השיר. המנגינות והמילים תמיד ריגשו אותנו.

אהבתך העצומה לאשדות נוגעת ללב, לנופים, לערכים עליהם גדלת, למייסדי הקיבוץ, לחברים, ולבני הכיתה. נכון שכמו אומנים רבים בקיבוצים בשנים ההן, חווית קושי עם הממסד המקומי,

אלא שעם השנים ככל שייצירתך גברה נשכחו הדברים והתפוגגו הכעסים. כתבת והפקת את "בזכותם" שיר ומנגינה לרגל חג הקיבוץ. שיר מלא אהבה והתפעלות מאשדות. חוויותיך וזיכרונותיך מהילדות והנערות על רקע אירועים דרמטיים בתולדות המדינה הותירו בך חותם והם שעיצבו את מי שהפכת להיות. כל אלה מופיעים באופן מרומז וגם בולט בשירך ובחלופי השנים שירך הופכים להיות אוניברסליים ומושרים בפי כל בכל אזור בארץ. זאת אכן מורשת. בשנים האחרונות נחלשת, הגעגועים לאשדות היו חזקים ובכל מפגש שלנו שבת וסיפרת חוויות מצחיקות על מעשי קונדס שלכם כנערים וגם על אירועים שנצרכו בנפשך לתמיד. ההתרגשות גרמה לך להזיל דמעה. בקשתך להיקבר באשדות מובנת וכה טבעית.

תחסר מאד לכולם. יחסרו לקוטי המפגשים בביתך יושב הכי קרוב אליך, מנציח בצילום רגעים של חסד. יחסרו לו גם שיחות הטלפון הממושכות איתך מתעניין מה קורה אצל כל אחד מאתנו ומעלה שוב זיכרונות מאז. אפשר לומר ששבת הביתה לבית שבעצם מעולם לא עזבת.

סיגל וסיון יאיר, איתמר ולביאה חיבוק של נחמה, ולך רינה יקרה עמוד תווך יחיד ומיוחד של שייקה, הוקרה ואהבה.

נוח בשלום על משכבך.

